

Извинаждень, *adj.* extrajudiciaire; *-но, -мент.*

— човѣчески, *adj.* surhumain.

Извѣтрѣ, *adv.* Archit. dans oeuvre.

Изгалатевамъ, *va.* corrompre.

Изгалатенъ (въ еретическомъ) *adj.* relaps.

Изгарянь, *va.* incendier, brûler, griller, rous-siller, embraser; 1. (добытакъ съ нажежено-желѣзо), flâtrer; 2. (отъ слынчесто), *vn.* se hâler; 3. изгара (за слынчесто), *v.* *imp.* il hâle; 4. -са, *vr.* se brûler, se griller, s'échauder, s'allumer.

Изгаряне, *sn.* la brûlure, le brûlement, cuite *f*; || (сичинко), holocauste *m*; || достойнь за —, brûlable, *adj.*

Изгасивамъ, *va.* éteindre.

Изгладевамъ, *va.* polir, lisser, adoucir, glacer; 1. *fig.* raboter; 2. (изново), repolir; 3. (стѣжло за огледало), doucir; 4. (украсе-на), retondre; 5. (ялмазъ), égriser.

Изгладеване, *sn.* le lissage, adoucissement *f*; || (на ялмазъ), l'égrisage *m*; || кривачка за —, égrisoir *m*.

Изглаждамъ, *va.* brunir, satiner. [наге *m*.]

Изглаждане, *sn.* le bruni, apprêt *m*, sati-

Изглаждача, *ка*, *s.* satinier, euse.

Изгладицъ, *adj.* polissable.

Изгладиѣль, *adj. sm.* famélique, goulou; *-ло, -lument*; || *fig.* affamé de.

Изгладнявамъ, *vr.* affamer; || (земля), *va.* Agric. effriter; || изгладнява, *v.* *imp.* elle s'effrite.

Изгледвамъ, *va.* observer, inspecter, espionner, explorer, être au guet, avoir l'œil au guet *m*, lorgner, guigner; 1. planer sur, faire sentinelle *f*, parcourir, braquer; 2. (войска), Milit. passer en revue *f*; 3. (отъ глава до крака иѣкоо), *fig.* toiser; 4. (накрико иѣкоого), mépriser; 5. (накрикоо), profaner, oublier; 6. (накрико иѣщо), se moquer de, dire nargue de, faire nargue de; || *fam.* narguer; 7. (на огло), promener.

Изгледване, *sn.* l'inspection *f*, exploration *f*, revue *f*; || Milit. la reconnaissance; || при- влачамъ -неа, *va. fam.* faire fureur *f*.

Изгледникъ, ница, *s.* explorateur, trice; lorgneur, euse; un émissaire, limier de police *m*, mouche *f*; || *fam.* un 'happe-chair; || Mar. un guetteur.

Изгледъ, *sm.* la vue, apparence *f*, inspection *f*, maintien *m*, air *m*, mine *f*, port *m*, forme, façon, notice *f*; 1. *fig.* la physionomie, enveloppe *f*; 2. благороденъ —, la prestance; 3. (на войска), la revue; || Milit. la montre; || правя — на войска, *va. Milit.* passer en revue; 4. вреденъ за —, présentable, *adj.*; 5. (на лицето), tour de visage; 6. придобываемъ добъръ —, *va. fig.* se décrasser; 7. простирамъ за —, *va.* mettre en parade; 8. (на човѣкъ-тѣ), acception, *f*.

Изгнивамъ, *vn.* se pourrir; 1. оставамъ да -гніять, *va.* pourrir; 2. изгнива, *v. imp.* il se putréfie; 3. който изгнива, putre-scible, *adj.* [infect.]

Изгниль, *adj.* putréfié et -tréfait, pourri, *infest.*

Изговарямъ, *va.* prononcer, exprimer, enoncer, déclamer, dire, rendre; 1. *fig.* toucher; 2. (буква), faire sonner, 3. (буква ж какъ з), zéayer; 4. (едвамъ), roucouler; 5. (меко букви љ и гн), Gram. mouiller; 6. (ѣсно), articuler; 7. -са, *vr.* s'exprimer, s'enoncer; || (надуто), se guinder; 8. изговаряса, *v.* *imp.* il se dit.

Изговаряне, *sn.* la pronociaction, expression *f*, époncé *m*; 1. (*и — мысли*), élocation *f*; 2. (*и начинъ —*), facon de parler, de s'exprimer; 3. начинъ —, le style, énonciation *f*.

Изговоренъ, *adj.* prononcé.

Изговорителъ, *adj.* expressif; -но, -ive-ment; || parlant, significatif, pittoresque, énergique, ressenti.

Изговорително, *adv.* fortement; || права — писало, *va. fig.* viriliser.

Изговорителность, *sf.* l'énergie *f*.

Изговорителны бѣзъны (на лицето), *sf.* pl. des traits prononcés *m*. [in particulé.]

Изговорливъ, *adj.* exprimable; || (не єсно),

Изговоръ, *sm.* la pronociaction, accent *m*, terme *m*, diction *f*, langage *m*, locution *f*, parler *m*, mot *m*, leçon *f*, articulation *f*; || fig. le débit; || (на гласъ-тѣ въ прочи-тане), l'intonation *f*.

Изгонвамъ и -гоневамъ, *va.* chasser, bannir, expulser, faire en aller; 1. *fig.* s'évanouir; 2. Ven. étranger; 3. (на вѣнъ), déporter, emprisonner; 4. (гражданецъ), ostraciser; 5. (на друга страна), proscrire; 6. (из-вѣнъ прѣдѣлитѣ), reléguer; 7. (изъ кѣщѣ), délogez; 8. (отъ мѣстото *иу*), débusquer; 9. (изадѣ), faire refluer et refouler; 10. (непрѣтель-тѣ отъ высочины), Milit. dé-couronner; 11. (иѣкого на чуждо мѣсто), exiler.

Изгонване, *sn.* le banissement, expulsion *f*, débusquement *m*; 1. (на вѣнъ иѣкого доклѣ бѫде живъ), la déportation; 2. Jur-la relégation; 3. комуто са стои —, ba-nissable, *adj.*

Изгоненкъ, *sm.* un banni, exilé, proscrit *m*.

Изгоненъ (на вѣнъ), *adj.* déporté.

Изгонителъ, *adj.* expulseur.

Изгора, *sf.* la perte; 1. (дамга у прѣжникъ), la marque; 2. Chir. la mouche-ture; 3. Méd. la pyrosis ou fer-chaud *m*; 4. Bot. la carie; 5. (на растенеа), Agric. la rouille; 6. поврѣденъ отъ — (за жито), rouillé, *adj.*

Изгорене, *sn.* Chir. l'ustion *f*.

Изгорентъ, *adj.* incendié; || Méd. aduste.